

Sygn. akt II K 284/16

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 08 listopada 2016 r.

Sąd Rejonowy w Łęczycy, w II Wydziale Karnym w składzie:

Przewodniczący SSR Robert Kobus

Protokolant sekr. sąd. Małgorzata Góralska

z udziałem Prokuratora Moniki Piłat

po rozpoznaniu na posiedzeniu w dniu 08 listopada 2016 r. w Ł.

sprawy **P. O.**, syna M. i S. z domu G., urodzonego (...) w Ł.,

oskarżonego o to, że: w dniu 06 sierpnia 2016 roku w T., woj. (...), znajdując się w stanie nietrzeźwości – 1,06 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu, prowadził samochód osobowy marki O. (...) nr rej. (...) w ruchu lądowym,

tj. o czyn z art. 178a § 1 k.k.

orzeka:

1. oskarżonego P. O. uznaje za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu i za to na podstawie art. 178a § 1 k.k. skazuje go na karę grzywny w rozmiarze 200 (dwieście) stawek dziennych, ustalając wysokości jednej stawki dziennej na kwotę 10 (dziesięciu) złotych,
2. na podstawie art. 42 § 2 k.k. orzeka w stosunku do oskarżonego środek karny w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w lądowej strefie ruchu na okres 3 (trzech) lat,
3. na podstawie art. 43a § 2 k.k. orzeka od oskarżonego na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej świadczenie pieniężne w kwocie 5.000 (pięć tysięcy) złotych,
4. zwalnia oskarżonego w całości z obowiązku zapłaty kosztów sądowych, wydatki przejmując na rzecz Skarbu Państwa.

Sygn. akt II K 284/16

UZASADNIENIE

Na podstawie całokształtu okoliczności ujawnionych na rozprawie Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 06 sierpnia 2016 r. ok. godz. 22.35 w miejscowości T., patrol Policji w składzie st. sierż. K. G. i st. sierż. Ł. E. z KPP w Ł. zatrzymali do kontroli drogowej na drodze krajowej nr (...) kierującego samochodem osobowym marki O. (...) nr rej. (...). Kierującym okazał się P. O.. Kierującego poddano badaniu na zawartość alkoholu w organizmie. Badanie przeprowadzono urządzeniem kontrolno-pomiarowym do ilościowego oznaczania alkoholu w wydychanym powietrzu typu Alkometr A2.0. Badanie przeprowadzone o godz. 22.53 wykazało, że ma on 1,06 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu. Kolejne badanie o godz. 22.55 wykazało, że ma on 1,03 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu.

Dowody: wyjaśnienia oskarżonego k.9-10,k.14-15 zeznania Ł. E. k.4v, protokół użycia urządzenia kontrolno-pomiarowego do ilościowego oznaczania alkoholu w wydychanym powietrzu k. 2, świadectwo wzorcowania k3.

Oskarżony jest rozwiedzony, posiada na utrzymaniu dwoje dzieci. Ma wykształcenie zawodowe, z zawodu jest mechanikiem samochodowym. Jest zatrudniony i tego tytułu uzyskuje dochód miesięczny w wysokości 1.780 złotych. Jest właścicielem samochodu osobowego. Oskarżony nie był uprzednio karany.

Dowody: wyjaśnienia oskarżonego k.8, karta karna k. 12.

Oskarżony przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu i złożył krótkie wyjaśnienia. Wyjaśnienia oskarżonego nie budzą wątpliwości w świetle zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego. Jego konfesja i relacja znajduje potwierdzenie w zeznaniach Ł. E. i dowodach rzeczowych w postaci protokołu użycia urządzenia kontrolno-pomiarowego do ilościowego oznaczania alkoholu w wydychanym powietrzu.

Sąd dał zeznaniom świadka Ł. E.. Jego zeznania w ocenie Sądu są spójne, logiczne, brak w nich wewnętrznych sprzeczności. Korelują nadto z pozostałym materiałem dowodowym w szczególności protokołem badania zawartości alkoholu w organizmie oskarżonego. Świadek jest osobą postronną dla oskarżonego, nie ma zatem żadnego powodu by przypuszczać, że swoimi zeznaniami chciałby pogorszyć sytuację oskarżonego.

Uzupełnieniem w przedmiotowej sprawie opisanych wyżej osobowych źródeł dowodowych są dowody rzeczowe zgromadzone w aktach sprawy, takie jak protokół z przebiegu badania stanu trzeźwości urządzeniem Alkometr. Sąd uwzględnił je jako wiarygodne, albowiem nie budzą one zastrzeżeń co do prawdziwości. Żadna ze stron nie podważała prawdziwości tego dokumentu.

W świetle powyższych dowodów jawił się jednolity przebieg zajścia przyjęty w ustalonym stanie faktycznym.

Sąd zważył co następuje:

Zgodnie z treścią art. 178a §1 k.k. odpowiedzialności karnej podlega ten, kto znajdując się w stanie nietrzeźwości lub pod wpływem środka odurzającego prowadzi pojazd mechaniczny w ruchu lądowym, wodnym lub powietrznym. W świetle ustalonego stanu faktycznego należy stwierdzić, że zachowanie oskarżonego wyczerpuje znamiona przestępstwa opisanego w art. 178 a § 1 kk.

Niewątpliwym jest to, że oskarżony znajdował się w stanie nietrzeźwości, gdyż zawartość alkoholu w 1 dm³ wydychanego powietrza wyrażona została wartością 1,06 mg/l. Natomiast kodeks karny przewiduje, że o stanie nietrzeźwości mówimy już wtedy, gdy zawartość alkoholu w 1 dm³ wydychanego powietrza wynosi 0,25 mg albo prowadzi do stężenia przekraczającego tę wartość. Stężenie alkoholu w wydychanym powietrzu oskarżonego przekraczało tą wielkość. Oskarżony będąc więc w stanie nietrzeźwości prowadził pojazd mechaniczny – samochód O. (...) nr rej. (...).

Wina oskarżonego nie budzi wątpliwości. Oskarżony, jako człowiek posiadający już stosowne doświadczenie życiowe z pewnością zdawał sobie sprawę z tego, iż prowadzenie pojazdu mechanicznego w stanie nietrzeźwości jest zabronione, a przede wszystkim, że zagraża bezpieczeństwu w komunikacji. Oceniając stopień winy i społecznej szkodliwości czynu oskarżonego, Sąd wziął pod uwagę przede wszystkim poziom stężenia alkoholu w jego organizmie, działanie w ramach winy umyślnej, a także odcinek drogi jakim się poruszał (poruszał się drogą krajową) i w związku z tym zagrożenie jakie wówczas powodował. Zważyć trzeba, iż oskarżony stwarzał duże zagrożenie w ruchu drogowym. Jak wynika z zeznań świadka E. oskarżony nie był w stanie utrzymać prostego kierunku jazdy. Czyn przypisany oskarżonemu godził w tak istotne dobro jak bezpieczeństwo w komunikacji.

Jako okoliczności łagodzące w tej sprawie Sąd poczytał przyznanie się oskarżonego do winy, wyrażona skrucha, chęć dobrowolnego poddania się karze.

Rozstrzygnięcie o karze nastąpiło w ramach tzw. dobrowolnego poddania się karze, z wykorzystaniem instytucji opisanej w art. 335 k.p.k. Sąd ocenił, iż proponowana wobec oskarżonego kara, środki karne są adekwatne do stopnia winy i stopnia społecznej szkodliwości czynu oraz że spełnią swoje cele w zakresie wychowawczym, a kara i środki karne również w zakresie społecznego oddziaływania.

Art. 178a § 1 kk przewiduje możliwość wymierzenia kary grzywny, ograniczenia wolności, pozbawienia wolności do 2 lat. W ocenie Sądu kara grzywny w wymiarze 200 (dwustu) stawek dziennych, jest adekwatna do stopnia winy i stopnia społecznej szkodliwości czynu oraz spełni swoje cele w zakresie wychowawczym, jak również w zakresie społecznego oddziaływania. Kara ta bowiem stanowić będzie faktyczną dolegliwość w postaci obowiązku poniesienia kosztów finansowych. Wymierzając karę grzywny Sąd kierował się również zasadą prymatu kar wolnościowych wyrażoną w art. 58 k.k. W tym miejscu należy wskazać, iż Sąd podziela stanowisko Sądu Apelacyjnego w Krakowie wyrażone w wyroku z dnia 15.01.2003 r., zgodnie z którym błędny jest pogląd, że tylko wysokie kary pozbawienia wolności osiągają cele prewencyjne. Cele te osiąga się karami sprawiedliwymi bez względu na ich wysokość (II AKa 360/02, KZS 2003/3/38). Nie bez znaczenia dla wyboru rodzaju kary było także ustalenie, iż oskarżony uzyskuje stały dochód oraz posiada określony majątek.

Wysokość jednej stawki dziennej Sąd dostosował do dochodów oskarżonego, jego sytuacji majątkowej i osobistej.

W ocenie Sądu kara grzywny w orzeczonym wymiarze jest na tyle surową, że właściwie wpłynie na oskarżonego spełniając cele prewencji indywidualnej a jednocześnie będzie kształtować świadomość prawną społeczeństwa.

Oskarżony został skazany za przestępstwo przeciwko bezpieczeństwu w komunikacji popełnione w stanie nietrzeźwości, dlatego też Sąd zobligowany jest zgodnie z art. 42 § 2 k.k. do orzeczenia wobec oskarżonego zakazu prowadzenia pojazdów. Sąd zatem orzekł zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w lądowej strefie ruchu na okres 3 lat. Jest to obecnie najkrótszy okres stosowania tego środka za przypisany oskarżonemu czyn. Akceptując w tym zakresie ugodę stron Sąd uznał, że okres ten jest wystarczający dla zapewnienia, iż oskarżony nie będzie już naruszał tak podstawowej zasady bezpieczeństwa w ruchu lądowym jaką jest zasada trzeźwości. Określając rozmiar tego środka Sąd kierował się wielkością stężenia alkoholu w jego organizmie, zagrożeniem jakie stwarzał na drodze. Sąd uznał, że taki okres zmotywuje oskarżonego do przemyślenia swej postawy i uzmysłowienia sobie, że swym nieodpowiedzialnym zachowaniem stwarza poważne zagrożenie dla bezpieczeństwa w ruchu drogowym, a tym samym dla życia i zdrowia innych ludzi.

Nadto na podstawie art. 43a § 2 k.k. Sąd orzekł od oskarżonego na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej świadczenie pieniężne w kwocie 5.000 (pięć tysięcy) złotych. Zgodnie z brzmieniem przywołanej normy orzeczenie tego środka karnego w przypadku skazania za czyn z art. 178a § 1 k.k. jest obligatoryjne i orzekane w wysokości co najmniej 5.000 zł. Sąd orzekł wymiar tego środka karnego zgodnie z zawartą przez strony ugodą.

Z uwagi na to, że oskarżony uzyskuje stały, ale bardzo niski dochód, posiada dwoje dzieci na utrzymaniu, nie ma majątku, Sąd zwolnił go w całości z obowiązku zapłaty kosztów sądowych. W tym zakresie zresztą akceptując ugodę stron wyrażoną ustnie na posiedzeniu w dniu 08 listopada 2016r.

Z tych względów, Sąd orzekł jak w sentencji.